JYX JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO UNIVERSITY OF JYVÄSKYLÄ

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Raippalinna, Liia

Title: Yhdistys yksinmärehtimistä vastaan

Year: 2020

Version: Published version

Copyright: © Raippalinna, 2020

Rights: CC BY 4.0

Rights url: https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/

Please cite the original version:

Raippalinna, L. (2020, 8.4.2020). Yhdistys yksinmärehtimistä vastaan. What the Hela?. https://www.jyu.fi/hytk/fi/laitokset/hela/ajankohtaista/blogi/aikasemmat-blogitekstit/yhdistys-yksinmarehtimista-vastaan

08.04.2020

Yhdistys yksinmärehtimistä vastaan

Liia Raippalinna

Toisin kuin usein ajatellaan, tutkijan työ on hyvinkin sosiaalista toimintaa: hankkeita, projekteja, työryhmiä, yhteiskirjoittamista, tapahtumien järjestämistä, opetusta, yhteydenpitoa moniin suuntiin, yhteiskunnallista vaikuttamista ja näiden kaikkien suunnittelua. Uran alkuvaiheessa yhteydet omaan työyhteisöön ja laajempaan tiedeyhteisöön ovat kuitenkin usein vähissä. Koska varsinkin väitöskirjatutkimusprojektit ovat usein henkilökohtaisia, on varsinainen tutkimustyö monesti yksinäistä, missä painottuu yksin tekemisen vastuu ja vapaus.

Tutkimusprosessiin kuuluu luonnollisesti vaiheita, joissa työ ei tunnu edistyvän, jolloin usko omaan osaamiseen ja työn merkitykseen horjuu. Yksin kohdattuna ne voivat tuntua musertavilta. Musertava kokemus voi olla myös akateemisen maailman ja toimeentulon realiteettien kohtaaminen: kilpailu rahoituksesta on kovaa, nuoren tutkijan asema on epävarma ja huoli toimeentulosta kuormittaa. Kaiken kukkuraksi väitöskirjantekijän epäselvä status ja rahoitusmuotojen vaihtelu aiheuttavat ongelmia Kelan, työvoimatoimiston ja verottajan kanssa.

Historian ja etnologian laitoksen tutkijat ry on laitoksemme piirissä toimivien tutkijoiden yhdistys, joka järjestää yhteisöllisyyttä lisäävää virkistystoimintaa ja edistää nuorten tutkijoiden asiaa. Tehtävät kulkevat käsi kädessä, sillä yhteistä etua tuskin voidaan edistää ilman luontevaa kanssakäymistä. Oleellista yhdistyksen toiminnassa on se, että se on kaikille avointa asemasta ja henkilökemioista riippumatta. Se, millaiseksi toiminta milloinkin muotoutuu, riippuu jäsenistön ja hallituksen tarpeista, toiveista, aktiivisuudesta ja tietenkin voimavaroista.

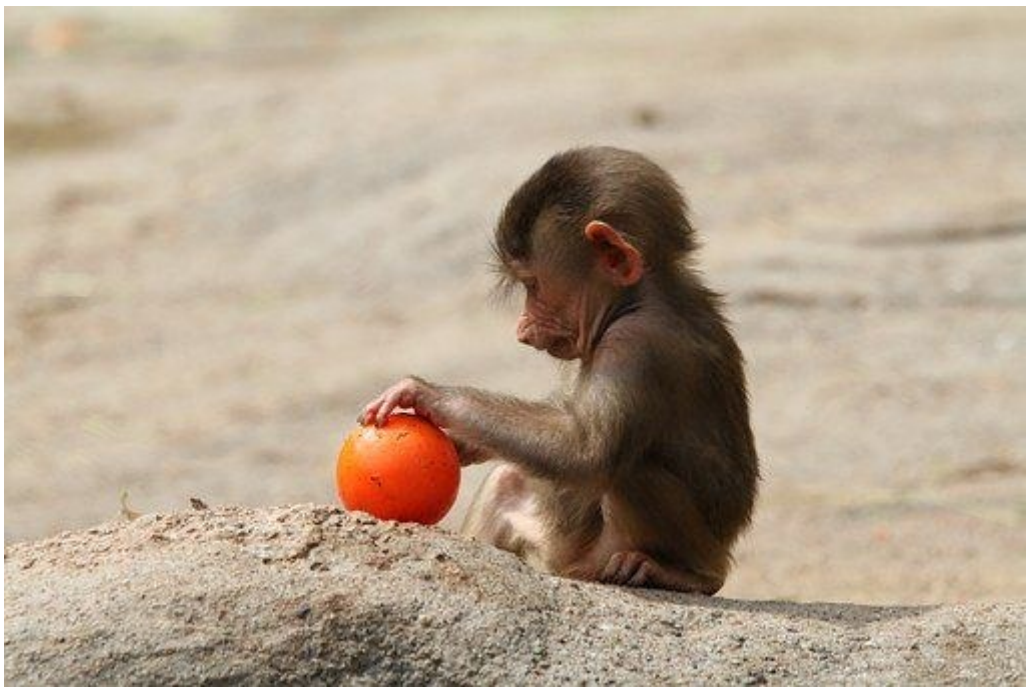

Edunvalvontatehtävää yhdistys hoitaa nostamalla esiin ja ottamalla kantaa erilaisiin nuorten tutkijoiden työhön, asemaan ja hyvinvointiin liittyviin kysymyksiin. Tässä tehdään tiiviissä yhteistyössä laitoksen ja laitosjohdon kanssa. Tarvittaessa yhdistys pyrkii vaikuttamaan virallisten rakenteiden ulkopuolelta. Yhdistyksen nimissä asioita on mahdollista käsitellä anonyymisti ja kollektiivisesti.

Loppuun vielä kannanotto: Väitöskirjan tekijöitä kutsutaan usein jatko-opiskelijoiksi. Helan tutkijat ry esittää, että väitöskirjan tekijöistä tulee käyttää nimitystä väitöstutkija tai väitöskirjatutkija. Paitsi että termi tekee oikeutta väitöskirjan tekemiselle tutkimustyönä, se on myös yksiselitteinen ja erottaa väitöskirjan tekijät perustutkinto-opiskelijoista ja muista

jatko-opiskelijoista; väitöstutkimuksen tekeminen ei ole verrattavissa peruskoulun jälkeisiin jatko-opintoihin toisen asteen koulutuksessa. Lisää perusteluja voi lukea esim. Matti Roiton ja Petteri Impolan pääkirjoituksesta J@rgoniassa (2019).

Yhdistys toivottaa kaikki helalaiset tutkijat uravaiheesta riippumatta tervetulleeksi mukaan toimintaan! Yhteystiedot löytyvät verkkosivuilta.

Liia Raippalinna on Helan tutkijat ry:n puheenjohtaja. Hän on myös etnologian ja antropologian väitöskirjatutkija, joka tutkii ruokahävikin vähentämistä ja on kiinnostunut ihmisestä osana monilajista eloyhteisöä.